

Pravni strokovnjak Heinz Mayer:

Določilo o jeziku v deželni ustavi nesmisel

Predsednik Republike Slovenije Borut Pahor se je srečal s koroškim deželnim glavarjem Petrom Kaiserjem.

Celovec Predsednik Republike Slovenije je obisk koncerta Koroška poje izkoristil tudi za to, da se je po prireditvi srečal s koroškim deželnim glavarjem Petrom Kaiserjem. Še prej pa se je, kot je povedal na skupni tiskovni konferenci s Kaiserjem, na koncertu srečal s predstavniki slovenske narodne skupnosti. »Rekli so mi,« tako Pahor, »da ni dvoma o dobrih namenih deželnega glavarja glede nove ustave. Prav tako pa zanje ni sprejemljivo, da bi se v ustavo zapisalo, da je deželni jezik samo nemščina. Hkrati so izrazili močno upanje v dialog in kompromis.« Nadalje je predsednik slovenske države poudaril, da bo Slovenija zaradi svoje

ustave in mednarodnih pravic »poslušala glas manjšine« in da verjame v dialog. Prav tako je poudaril: »Strateški interes Slovenije, Koroške in Avstrije je, da smo dobri sosedje. Še posebej sedaj potrebujemo močne zaveznike za prihodnost.«

Kaiser je menil, da bi s kompromisom, za katerega so se dogovorile koalicijske stranke, slovenska narodna skupnost prvič bila imensko omenjena v deželni ustavi, kar bi »pravzaprav pomenilo napredek.« Ne glede na to naj bi sledila podrobna dopolnila v obrazložitvi ustave, »da ne bi bile možne napačne interpretacije.«

Če gre po znanem ustavnem



pravniku Heinzu Mayerju, je razprava o deželnem jeziku s pravnega vidika sploh nesmiselna. V pogovoru s Slovenskim sporedom ORF poudarja. »Vprašanje državnega jezika v Avstriji ureja izključno zvezna ustava. Nemščina je sicer državni jezik, hkrati pa v istem

stavku piše, da imajo manjšine pravico do uporabe svojega jezika. To pomeni, da je treba upoštevati tudi manjšinske jezike kot državni jezik.« Za Mayerja so posebna določila glede jezika v deželni ustavi vsekakor odveč.

Janko Kulmesch

Spet je na mizi »kompromis«, ki je kompromis od kompromisa. Tudi ta kompromis odlikuje to, da je gnil in gre v škodo koroškim Slovincem. Malo se pomudimo pri dejstvih. Prvič, odkar na Koroškem sploh imamo ustavo, naj bi se v njej zapisalo, da imamo deželni jezik. In da je ta jezik nemški. O slovenskem jeziku, ki ga na Koroškem tudi govorimo in je torej tudi jezik te dežele, ni ne duha ne sluha. Kar nista premgli obe svetovni vojni z vsemi grozotami še posebno za koroške Slovence, pa bi dosegli v odličnem ozračju Koroške v letu 2017. Z deželnim glavarjem, ki je prijatelj koroških Slovencev, s slovenskimi zastopnicami v najvišjih deželnih, državnih in supradržavnih političnih telesih, v skupni Evropi in s samostojno Slovenijo ob strani.

Ena od bolezní našega časa je samopoškodovanje. To je bolesten mehanizem spoprijemanja s stresom in tesnobo, ki začasno odpravlja tako čustveno kot duševno trpljenje



KOMENTAR GOSTJE

Čas samozmrcvarjenja ali Na (samo)pomoč!

Sonja Kert-Wakounig

in zagotavlja kratek pobeg iz težkih socialnih situacij.

Koroški Slovenci tako samopoškodovanje prakticiramo zlasti na političnem področju in s pomočjo lastnih ljudi na vplivnih položajih močno režemo v lastno meso. Vedenje in argumentacija teh naših ljudi v razpletu dogodkov okoli deželne ustave močno spominja na dialektiko tistih, ki so skozi leta uspešno skrbeli za asimilacijo. V lastno meso si režemo tudi s t. i. »Konferenco predsednikov in podpredsednikov sosveta« pri uradu zveznega kanclerja, ki jo je pretekli teden večinsko, brez vnaprejšnjega medsebojnega dogovora in brez nujne sklenil »naš« sosvet. To izpod-

kopava možnost samoodločanja narodne skupnosti in jo še naprej vodi v odvisnost od avstrijske politike. Tu felix Austria. Ena vladna stranka, ki je v glavnem odgovorna za manjšinsko politiko v Avstriji, bi rada še bolj obvladovala narodne skupnosti oz. njene politične predstavnike. Ti so očitno prepričani, da bomo kot narodna skupnost preživeli v varnem naročju strank, namesto da bi se za lastne zadeve zavzeli sami.

Tako se ni čuditi vprašanju zaskrbljene novinarke v največjem slovenskem dnevniku, ali je treba koroške Slovence zaščititi pred samimi sabo. Bojim se, da je res tako. Pa bi šlo tudi drugače? Ali bi tudi

sami lahko našli pot iz tega samouničevalnega vedenja? »Pomembno je, da iščete načine, s katerimi imate samopoškodovanje pod nadzorom,« svetujejo strokovnjaki.

En način omejitve koroško-slovenskega samopoškodovanja bi bilo skupno usklajevalno telo za prepotrebni dialog navznoter. Seveda, lahko bi sami poskrbeli za močno, neodvisno interesno zastopstvo, ki je legitimirano govoriti za narodno skupnost in lahko stopi v dialog z vsemi deželnimi, državnimi in drugimi organi.

Kot minimum pa je nujno potrebna spet oživitve koordinacijskega odbora koroških Slovencev, ki naj bi sklepal o vseh bistvenih vprašanjih, še preden se za zaprtimi durmi rojevajo škodljivi kompromisi.

Stem bi si ustregli sami, obenem pa olajšali delo naših prijateljev na pomembnih političnih mestih.